

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE (tretia komora)
zo 14. mája 2014

Vec F-11/13

Nicola Delcroix
proti
Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ)

„Verejná služba — Úradník — ESVČ — Vedúci delegácie v tretej krajine — Preloženie do sídla ESVČ — Predčasné ukončenie funkcie vedúceho delegácie“

Predmet: Žaloba podaná podľa článku 270 ZFEÚ, uplatniteľného na Zmluvu ESAE na základe jej článku 106a, podľa ktorej N. Delcroix v podstate navrhuje zrušenie rozhodnutia preložiť ho do sídla Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) v Bruseli (Belgicko) a tak predčasne ukončiť jeho pridelenie na miesto vedúceho delegácie Európskej únie v Džibutskej republike. V tej istej žalobe N. Delcroix navrhuje zaviazat' ESVČ, aby mu zaplatila rozdiel medzi jeho bývalým platom a platom, ktorý poberá od svojho návratu do sídla

Rozhodnutie: Rozhodnutie, oznámené listom z 8. marca 2012, preložiť pána Delcroix do sídla Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a tak predčasne ukončiť jeho pridelenie na miesto vedúceho delegácie Európskej únie v Džibutskej republike, sa zrušuje. Európska služba pre vonkajšiu činnosť znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pánovi Delcroix.

Abstrakt

*1. Úradníci — Organizácia služieb — Pridelenie na pracovné miesto vedúceho delegácie Únie — Zmena miesta pridelenia úradníka do sídla v záujme služby — Príslušný orgán
(Článok 221 ZFEÚ; rozhodnutie Rady 2010/427, článok 5)*

*2. Úradníci — Zásady — Právo na obhajobu — Rozsah
[Charta základných práv Európskej únie, článok 41 ods. 2 písm. a)]*

1. Z článku 221 ZFEÚ a z článku 5 rozhodnutia 2010/427 o organizácii a fungovaní Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) vyplýva, že delegácie zabezpečujú diplomatické zastúpenie Únie v súlade s Viedenským dohovorom o diplomatických vzťahoch z 18. apríla 1961 a podliehajú vedeniu vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, takže rozhodnutie povolať vedúceho delegácie späť do sídla nemôže ako také prislúchať výkonnému riaditeľovi Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a riaditeľovi ľudských zdrojov.

(pozri bod 25)

2. Právo na obhajobu predstavuje základnú zásadu práva Únie, z ktorej vyplýva, že dotknutej osobe sa musí umožniť pred vydaním rozhodnutia, ktoré sa jej negatívne dotýka, aby skutočne vyjadrila svoje stanovisko k existencii a relevantnosti skutočností a okolností, na ktorých základe bolo toto rozhodnutie prijaté. Aby porušenie práva byť vypočutý mohlo viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, je ešte nevyhnutné preskúmať, či by bez tejto vady konanie mohlo viesť k inému výsledku. Rozhodnúť za týchto okolností, že príslušný orgán by bol prijal rovnaké rozhodnutie aj po vypočutí dotknutej osoby, by neznamenal nič iné ako zbaviť podstaty základné právo byť vypočutý zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie, keďže obsah tohto práva predpokladá, aby dotknutá osoba mala možnosť ovplyvniť daný rozhodovací proces.

(pozri body 35, 42 a 44)

Odkaz:

Súdny dvor: 10. júla 1986, Belgicko/Komisia, 234/84, bod 27; 5. októbra 2000, Nemecko/Komisia, C-288/96, bod 99; 9. novembra 2006, Komisia/De Bry, C-344/05 P, bod 37

Všeobecný súd Európskej únie: 14. septembra 2011, Marcuccio/Komisia, T-236/02, bod 115

Súd pre verejnú službu: 12. decembra 2013, CH/Parlament, F-129/12, bod 38